

РЕШЕНИЕ

№ 3659

гр. С., 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 21-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА Д. РОЗАЛИНОВА

при участието на секретаря Ц.С.К.

като разгледа докладваното от ЕЛЕНА Д. РОЗАЛИНОВА Административно наказателно дело № 20221110205814 по описа за 2022 година

Производството е по реда на член 58д и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. А. Д., ЕГН:***** с адрес гр. С., ул. „АДРЕС срещу Наказателно постановление №11-01-8412021 от 08.04.2022г., издадено от С.Б. на длъжност „директор“ на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на жалбоподателя на основание чл. 32, ал.1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 13, ал.3, т. 5 във вр с чл. 13, ал. 4 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС ред. ДВ, бр.95 от 29.11.2016г.).

В подадената жалба се посочва, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно, като са допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Жалбоподателят посочва, че АНО не е обсъдил подаденото от него възражение, както и че е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, доколкото не са посочени какви контролни дейности не е извършил жалбоподателя.

На следващо място, жалбоподателят посочва, че наложеното наказание се явява несправедливо такова, а също така излага подробни съображения относно неправилното приложение на материалния закон. Счита, че следва да бъде санкциониран за едно извършено от него действие или бездействие, а не за поредица от такива. Жалбоподателят твърди и че в издаденото наказателно постановление липсват посочени аргументи за субективната страна на извършеното нарушение. Моли се за отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се явява лично. Същият моли за

отмяна на наказателното постановление, като прилага писмени бележки, в които излага подробни съображения относно незаконосъобразността на издаденото наказателно постановление. Жалбоподателят Д. посочва, че по делото е налице недостатъчност на доказателствата, че е налице съществено нарушение изразяващо се в непосочване на конкретна дата на извършване на нарушението, липса на описание на нарушението. Сочи, че е налице несъответствие между фактическото описание на нарушението и приложимия закон. Излагат се мотиви, че не е извършено посоченото нарушение, а също така, че от издаденото наказателно постановление не става ясно какво именно е извършил жалбоподателя. Моли за отмяна на наказателното постановление.

Въззиваемата страна- директор на АДФИ редовно призован, се представлява от юрисконсулт Г., която моли за потвърждение на наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Твърди, че нарушението е доказано по безспорен начин, както и че АНО правилно е приложил материалния закон. Същата представя писмени бележки, в които излага съображения относно правилността, законосъобразността и редовността на издаденото наказателно постановление. Моли за потвърждение на същото и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

Дружество „Т.-Х. ЕАД- гр. С. е еднолично акционерно дружество със 100% държавно участие в капитала. Същото е имало седалище и адрес на управление гр. С., р-н АДРЕС. Предмет на дейност на дружеството било извършване на капитален и среден ремонт на военна техника, въоръжение, боеприпаси и друго военно-техническо имущество, производство на единични дребносериенни количества различно военнотехническо имущество, съоръжения, апаратури и машини, внос, износ, реклама, маркетинг, инженеринг, развитие и усъвършенстване на специална и гражданска продукция, услуги, техническа помощ и обучение, придобиване и управление на участия, инвестиции и финансови ресурси, предпечатна подготовка, издателска, преводаческа, художествена, полиграфическа и печатна дейност, търговско представителство, включително и при сделки с недвижими имоти, управление на недвижими имоти, в т.ч. отдаване под наем на предоставеното имущество, съгласно устава на дружеството и други промишлени и търговски дейности в страната и в чужбина, разрешени от закона. В периода от 01.06.2017 г. до 20.08.2021 г., оперативното управление и представителство на дружеството се осъществявало от жалбоподателя И. Д. въз основа на сключен с него договор за възлагане на управлението № ТД-29 от 01.06.2017 година.

Въз основа на Заповед № Фк-10-725 от 21.05.2021г. на директора на АДФИ на служител на АДФИ било възложено да извърши проверка на дружеството „Т.-Х. ЕАД. След започването на проверката било установено, че СД на „Т.-Х.“ ЕАД, гр. С. със свое решение по т. 1 от протокол № 10 от 05.04.2016 г., е приел „Правила за финансово управление и контрол“, влезли в сила на 01.01.2016 г. В изготвените и приети правила били посочени основните процеси върху които се осъществявал предварителен контрол както и лицата, които го

извършват, като в тях не бил упоменат начина на документиране на осъществения контрол. В хода на проверката на дружеството било установено, че през периода от 02.06.2017 г. до 14.02.2019 г. дружеството е осъществило разходи, на обща стойност 76 143,33 лв., по 65 бр. договора, сключени с 22 физически лица, по които било възложител. При извършената проверка било установено, че били сключени договори с лицето А.Н.М., която представила 20 бр. месечни отчета, с които били отчетени извършените работи за времето от 01.06.2017 г. до 31.01.2019 година, били съставяни също така приемно- предавателни протоколи, а въз основа на тях ежесмесечно били съставяни и сметки по чл. 45, ал. 4 от ЗДДС. В хода на проверката било установено, че

- Отчетът за месец юни 2017 г. бил с дата на изготвяне 05.07.2017г., а сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 20, въз основа на която е извършено плащането за месеца била с дата на изготвяне 30.06.2017 г., т.е. преди докладване и приемане на извършената дейност за месеца;
- Отчетът за месец юли 2017 г. бил приет с приемно-предавателен протокол от 01.08.2017 г., а сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 22, въз основа на която било осъществено плащането за месеца била с дата 31.07.2017 г. или преди приемане на отчета за месеца;
- Отчетът за месец септември 2017 г. бил одобрен с приемно-предавателен протокол от 02.10.2017г., който бил съставен след сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 29 от 28.09.2017 г.;
- Отчетът за месец ноември 2017 г. бил утвърден с приемно-предавателен протокол от 01.12.2017г., като бил съставен след изготвянето на сметка по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 35 от 30.11.2017г.
- Отчетът за месец март 2018 г. бил приет с приемно-предавателен протокол от 31.03.2018 г., който бил съставен след изготвянето на сметка по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 29 от 30.03.2018г.

Също така било установено, че изпълнението на дейността по договор №70 от 30.03.2018г. било отчетено със 7 бр. месечни доклади за периода от 01.07.2017г. до 31.12.2018г., който били приети със 7 приемно- предавателни протокола. При съпоставката на посочените документи в хода на проверката било установено, че

- докладът за месец юли 2018 г. бил от 01.08.2018 г., като бил приет с приемно-предавателен протокол от същата дата. Сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 72, въз основа на която е извършено плащането за месеца била с дата 31.07.2018 г., т.е. преди докладване и приемане на извършената дейност за месеца;
- докладът за месец август 2018 г. бил с дата 04.09.2018 г. и бил приет с приемно-предавателен протокол от същата дата. Сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 80, на основание на която е начислено дължимото за плащането за месеца била с дата 31.08.2018 г. или е съставена 2 работни дни преди приемане на доклада за извършената дейност през месеца;
- докладът за месец септември 2018 г. бил с дата 09.10.2018 г. Той бил одобрен с

приемо- предавателен протокол от същата дата. Сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 85 била от 28.09.2018г. или 11 календарни и 7 работни дни преди приемане на извършената работа и даване на разрешение за плащането на дължимите суми за месеца;

- докладът за месец ноември 2018 година бил с дата 04.12.2018 година и бил утвърден с приемо-предавателен протокол от същата дата. И двата документа били съставени 2 работни дни след изготвянето на сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 93 от 30.11.2018 година;
- докладът за месец декември 2018 година бил изготвен на дата 08.01.2019 година и бил приет с приемо-предавателен протокол от тази дата. Двата документа били съставени 5 работни дни след съставянето на сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 97 от 31.12.2018 година, въз основа на която били начислени разходите по договора за месеца.

Дейността по договор № 130 от 20.09.2017 г. била отчетена с 2 бр. отчети, приети с 2 приемно-предавателни протоколи, респ. били съставени 2 сметки по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ. Дължимата сума за месец октомври 2017 г. била начислена към 31.10.2017 г., а за месец ноември - към 30.11.2017 г. При проверката на посочените документи, финансовата инспекция констатира, че:

- Отчетът за месец октомври 2017 г. бил датиран от изпълнителя с дата 02.11.2017 г. Приемо-предавателния протокол, с който е бил приет отчета от възложителя бил от дата 31.10.2017 г. или бил съставен 2 работни дни преди представянето му;
- Отчетът за периода на месец ноември бил с дата 21.11.2017 г. В него било вписано, че е утвърден на същата дата от възложителя. Сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 34 била с дата 01.11.2017г.

В хода на проверката служителите на АДФИ установили още, че за извършената работа в изпълнение на договор № 89 от 24.04.2018 г. за направа на снимки за публикуване на сайта на дружеството бил съставен отчет от изпълнителя И. М. И.ов от дата 30.04.2018 г. Той бил приет от жалбоподателя като възложител с приемо-предавателен протокол от 02.05.2018 г. Била издадена сметка по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 40 от 30.04.2018 г., като на нейно основание сумата по договора била начислена за плащане към 30.04.2018 г. или преди приемане на изпълнението по договора, което било извършено на 02.05.2018 година.

За извършените работи по договори с № ЧР-04-1329 от 22.12.2016 г.; с № ЧР-07-1732 от 22.12.2017 г.; с № 62 от 26.03.2018 г.; с № 149 от 22.06.2018 година и с № 216 от 27.09.2018 година, сключени с лицето В.М.П. за почистване на помещения в сградите на дружеството за времето от 01.06.2017 г. до 31.12.2018 г. от изпълнителя били представени на възложителя общо 17 бр. месечни отчети. Всички представени отчети били без дати на изготвянето им, в тях не се съдържала информация за извършената работа, както и не били утвърдени от възложителя, но въпреки това на лицето били начислени като дължими за

плащане общо 8 140,00 лв., удържки за данък върху доходите, на стойност 660,00 лв. и били отчетени като начислени общи разходи за 8 800 лв.;

За дейностите по почистване на помещения в сградите на дружеството, в изпълнение на договори № 92/26.04.2018 г.; № 129/ 01.06.2018 г.; № 163/ 29.06.2018 г.; № 178/ 26.07.2018 г.; № 195/ 03.09.2018 г.; № 217/10.10.2018 г. и № 237/31.10.2018 г., изпълнителят Г.С. Х.а била представила 9 отчета. В хода на проверката се установило, че от представените 9 отчета, 4 отчета- от дати 29.06.2018г., от 31.08.2018 г., от месец септември 2018 г., без конкретно посочена дата и от 29.11.2018г. не били утвърдени от възложителя, но въпреки това на лицето били начислени като дължими за изплащане общо 2 827,63 лв., удържки за здравни осигуровки, на стойност 65,52 лв. и за данък върху доходите, за 198,21 лв. и са документирани като начислени общи разходи за 2 730 лв.

За извършените работи в изпълнение на договор № 18/01.02.2018 г., изпълнителят А.С.Д. бил представил на възложителя месечен отчет за осъществената работа през месец февруари 2018 г. от дата 01.03.2018 г. Отчетът било приет с приемо-предавателен протокол от 28.02.2018г., а сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 7 от 28.02.2018г. била съставена преди приемането на извършената работа, като в нея били документирани като дължими към лицето договорените 471,75 лв., направените удържки за данък върху доходите, на стойност 38,25 лв. и са начислени общи разходи за 510 лв.;

На следващо място, по договор № 96/25.04.2018 г., изпълнителят Г.Г.М. бил представил на възложителя два месечни отчета за осъществената работа като портиер през месец май 2018 г., като единият бил с дата 01.06.2018 г. и бил съставен преди датата на приемо-предавателния протокол, с който бил приет - 31.05.2018 г. Със сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 49 от 31.05.2018г. били начислени дължимите за плащане към лицето 471,75 лв., удържки за данък върху доходите, на стойност 38,25 лв. и били начислени разходи за 510 лв.

В изпълнение на договор № 251/03.12.2018 г., изпълнителят Г.С. Х.а била представила на възложителя отчет без дата, който не бил утвърден от възложителя, но въпреки това била изготвена сметка по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 95 от 20.12.2018 г., на основание на която към 31.12.2018 г. на лицето били начислени като дължими договорените 731,75 лв., направените удържки за здравно осигуряване за 19,44 лв. и за данък върху доходите, на стойност 58,81 лв. и били начислени общи разходи за 810 лв.

На база на установеното в хода на извършената проверка свидетелят Е. Н. Х., на длъжност „държавен финансов инспектор“ от Трети отдел на дирекция „Инспекционна дейност“ при АДФИ съставил срещу жалбоподателя АУАН №11-01-841 от 13.10.2021г. Същият бил съставен в присъствието на един свидетел и в присъствието на жалбоподателя, който получил екземпляр от същият акт срещу подпис.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН постъпили писмени възражения с рег. №11-01-841 от 15.10.2021г.

АНО приел подадените възражения за неоснователни и на база на съставения акт издал процесното наказателно постановление №11-01-8412021 от 08.04.2022г., издадено от С.Б.

на длъжност „директор“ на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на жалбоподателя на основание чл. 32, ал.1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 13, ал.3, т. 5 във вр с чл. 13, ал. 4 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС ред. ДВ, бр.95 от 29.11.2016г.).

Същото било връчено на жалбоподателя срещу подпис на 13.04.2022г.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел Е. Н. Х.– актосъставител и свидетеля И.К., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК – Решение № 528 от 01.10.1965 г. на Министерски съвет; Разпореждане на Министерски съвет № 18 от 17.04.1998 година; Решение № 1 от 26.08.1998 година, по фирмено дело 8410 от 1998 година на Софийски градски съд-фирмено отделение; Заповед № ЗГД-36 от 23.04.2004 година; Справка, изх. № ФД-01-762 от 28.05.2021 година за отговорните длъжностни лица при „Т.-Х.“ ЕАД-гр.С. за периода от 01.01.2017 година до 30.04.2021 година; Договор за възлагане на управлението № ТД-29 от 01.06.2017 година; Протокол № РД-36-46 от 10.08.2021 година; Протокол № 41 от 12.08.2021 година на Съвета на директорите на „Т.-Х. ЕАД-гр.С.; извадка от ТР; Правила за финансово управление и контрол в „Терем“; Процедура за периодично финансово приключване в „Терем“; договори за извършване на работа; отчети; приемно- предавателни протоколи и сметки по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ.

Съдът кредитира показанията на свидетеля Х., като намира същите за достатъчно пълни, достоверни, логични и подкрепени от събраните по делото доказателства. Настоящата съдебна инстанция намира, че същите се явяват източник на пряка доказателствена информация по случая, доколкото свидетелят е участвал в екипа извършващ проверката на дружеството, поради което ги кредитира с доверие.

Настоящата съдебна инстанция намира, че следва да кредитира с доверие и показанията на свидетеля К., доколкото същият е лицето, което е участвало по време на финансовата инспекция и същият има преки възприятия относно същата. Съдът намира, че свидетелят излага принципни постановки относно работата си и тази на жалбоподателя. Настоящият съдебен състав счита, че показанията му са обективни, логични и пълни и поради тази причина ги кредитира с доверие.

Писмените доказателства по делото спомагат за проверка на гласните такива, приети са по надлежния ред и изясняват конкретния случай, поради което съдът ги кредитира в цялост. Допълнителен цялостен анализ на доказателствените материали не се налага, доколкото установените обстоятелства се формират въз основа именно на такъв анализ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежно легитимирано лице, и е процесуално допустима. Разгледана по същество е

основателна.

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че дори да е възможно да се приеме, че процесният АУАН е издаден от материално компетентно лице, доколкото по делото са налице данни, че директорът на АДФИ е възложил извършването на проверка на дружеството- жалбоподател на лицето Е. Х., който заема длъжността „държавен финансов инспектор“, то съдът намира, че подобен извод не би могъл да се направи относно издаденото наказателно постановление. Съгласно разпоредбата на чл. 261, ал. 2 от Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор „*Наказателните постановления се издават от министъра на финансите или от оправомощени от него длъжностни лица*“. Съдът намира, че по делото не са налице данни С.Б. на длъжност „директор на АДФИ“ да е такова оправомощено лице, доколкото по делото не е налична заповед за това, а също така и в самото наказателно постановление не е посочено същият да е оправомощено лице и на база на какъв акт.

Настоящата съдебна инстанция също така намира, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя. На първо място, съгласно разпоредбите на чл.42, ал.1, т. 3 и чл. 57, ал.1, т. 5 ЗАНН както в акта за установяване на административно нарушение, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление следва да бъде посочена както датата на извършване на нарушението, така и мястото на извършване на същото. Видно от двата процесни документа, като дата на извършване на нарушението е посочен период от време, а именно 02.06.2017г. до 14.02.2019г., като е отразено, че в този период жалбоподателят в качеството си на изпълнителен директор и ръководител на организация от публичния сектор съгласно чл. 2 от ЗФУКПС е извършил разходи на обща стойност 28 053,33 лв. по 16 бр. договори, без за осъществяване на същите да е приложил контролни дейности включващи „предварителен контрол за законосъобразност“. Съдът намира, че за да бъде изпълнено изискването на чл.42, ал. 1, т. 5 от ЗАНН то следва в съставения АУАН респ. в издаденото въз основа на него наказателно постановление да бъде посочена конкретна, точна дата, на която е извършено административното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателят, за да може същият да организира адекватно защитата си. Посочването на конкретна дата е относимо и към изтичането на съответните давностни срокове приложими за всяко едно нарушение поотделно.

Съгласно разпоредбата на чл. 18 ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно лице е извършило няколко административни нарушения наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Съдът намира за нужно да отбележи, че в административнонаказателния процес не съществуват т. нар. продължавани административни нарушения, изводимо именно от изричното правило на [чл. 18 от ЗАНН](#). В този смисъл и доколкото АНО е посочил датите на сключване на

договорите, за които на база на приемо- предавателни протоколи и отчети са били изготвени сметките, които са били заплатени на съответните изпълнители, е следвало да определи извършените действия респ. бездействия от жалбоподателя като отделни административни нарушения, извършени на различни дати и съответно за всяко едно от тях да наложи отделно административно наказание, което предвид разпоредбата на чл.18 от ЗАНН да се изтърпи поотделно. Като не е сторил това, АНО е допуснал нарушение на процесуалните правила, ограничило правото на защита на жалбоподателя, тъй като същият не е наясно кога именно е извършил нарушението спрямо което се защитава. Настоящият съдебен състав намира, че подобен подход се явява недопустим, доколкото ограничава жалбоподателя да разбере параметрите на своето административнонаказателното обвинение и респ. да организира защитата си. Същото обстоятелство се явява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

На следващо място, съдът намира, че издаденото наказателно постановление страда и от непълнота при описание на фактическата обстановка. Отговорността на жалбоподателя Д. е ангажирана за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 13, ал. 3, т. 5 във вр. с чл. 13, ал. 4 от ЗФУКПС (ред. ДВ. бр.95 от 29.11.2016г.). Съгласно разпоредбата на чл.13, ал. 4 от ЗФУКПС (ред. ДВ. бр.95 от 29.11.2016г.) *„Редът и начинът за осъществяване на предварителния контрол се определят от ръководителите на организациите по [чл. 2](#) в съответствие с указанията на министъра на финансите“*. Видно от съставения АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление е посочено, че „Т.-Х. ЕАД, гр. С., чийто изпълнителен директор бил жалбоподателя, със свое решение по т. 1 от протокол № 10 от 05.04.2016 г., е приел „Правила за финансово управление и контрол“, влезли в сила на 01.01.2016 г. , като е посочено, че в същите **не** се съдържали изисквания, ред и процедура за документиране на осъществения предварителен контрол. Нито в съставения АУАН обаче, нито в издаденото въз основа на него наказателно постановление се съдържа твърдение дали приетите „Правила за финансово управление и контрол“ са в съответствие с приети към момента на извършване на нарушението указания на министъра на финансите и какви са били същите. В този смисъл, настоящата съдебна инстанция счита, че не би могъл да се направи несъмнен и категоричен извод, че жалбоподателят не е изпълнил свое вменено задължение, доколкото в приетите от СД на дружеството правила не са налични изисквания за реда и процедурата за документиране на осъществения предварителен контрол, както самият АНО твърди. В този смисъл съдът намира, че не би могло да се достигне до извода, че жалбоподателят не е изпълнил свое задължение доколкото никъде в издаденото наказателно постановление не е посочено въз основа на какъв нормативен акт се счита, че същият е имал подобно задължение.

Настоящата съдебна инстанция намира, че разпоредбата на чл. 13, ал. 4 ЗФУКПС (ред. ДВ. бр.95 от 29.11.2016г.) е бланкетна такава като същата не въвежда конкретно правило за поведение за лицата. Същата следва да бъде запълнена с друга правна норма, която да въвежда конкретно задължение за жалбоподателя. В този смисъл доколкото не е посочена нито съответната правна норма въвеждаща конкретно задължение на жалбоподателя, нито

са посочени съответните указания на министъра на финансите, настоящата съдебна инстанция намира, че както актосъставителят, така и АНО са допуснали нарушение на разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН.

Предвид допуснатите множество процесуални нарушения, настоящата съдебна инстанция намира, че правото на защита на жалбоподателя е било ограничено и в тази връзка издаденото наказателно постановление подлежи на отмяна като незаконосъобразно такова.

Предвид изхода на делото право на разноси има жалбоподателят, но по делото липсват данни за направени разноси, няма и събрани доказателства в тази насока, с оглед, на което настоящият съдебен състав не следва да се произнася относно направени такива в настоящото производство. В този смисъл искането на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноси следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №11-01-8412021 от 08.04.2022 г., издадено от С.Б. на длъжност „директор“ на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на И. А. Д., ЕГН:***** на основание чл. 32, ал.1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 13, ал.3, т. 5 във вр с чл. 13, ал. 4 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС ред. ДВ, бр.95 от 29.11.2016г.).

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. С. на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____